	நபிகள நாயகம	[The Sunnah Islamic Page](#) [Contact Us](#) P.O.Box: 28774 Safat State Of Kuwait

நபிகள் நாயகம்

السيرة النبوية

شعبة توعية الجاليات بالزلفي
Isinalin ng: Zulfi Foreigners' Guidance Office
P.O. Box: 182 Zulfi 11932
Saudi Arabia
Tel.: 06 4225657
Fax: 00966 4224234

நபித்துவத்திற்கு முன் அரபியரின் நிலை

சிலை வணக்கம்தான் அன்றைய அரபியர்களிடம் வியாபித்திருக்கும் மார்க்கமாக இருந்த து. சரியான, நேரிய மார்க்கத்திற்கு முரணான சிலை வணக்கத்தை அவர்கள் தேர்ந்தெடு த்துக் கொண்டதால் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திற்கு அறியாமைக் காலமென அழைக்கப்ப ட்டது. அல்லாஹ்வைத் தவிர அவர்கள் வணங்கிய தெய்வங்களில் பிரபலமானவை லாத், மனாத், உஸ்ஸா, ஹு ப்ல் ஆகியவையாகும். எனினும் அவர்களிடையே யூதர்களும் கிறிஸ்தவ ர்களும் நெருப்பு வணங்கிகளும் இருந்தனர். மேலும் சத்திய மார்க்கமான இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் மார்க்கத்தைக் கடைபிடித்து வந்த வெகு சிலரும் அவர்களில் இருந்தனர்.

கிராமவாசிகள் மேய்ச்சலைச் சார்ந்திருக்கக்கூடிய கால்நடைகளின் வருவாயையே முழு க்க முழுக்க நம்பி வாழ்ந்து வந்தனர். நகரவாசிகளிடம் பொருளாதார வாழ்க்கையின் அடி ப்படை வியாபாரமும் விவசாயமுமாக இருந்தது. இஸ்லாம் வருவதற்கு சிறிது முன்னர் அரபு தீபகற்பத்தில் மக்கமாநகரம் மிகப் பெரும் வியாபாரஸ்தலமாக திகழ்ந்து வந்தது. அங்கு பல்வேறு பகுதிகளில் நாகரிகமான குடியிருப்புகள் இருந்தன.

சமூக வாழ்வைப் பொருத்தவரை அநியாயம் பரவிக் கிடந்தது. பலவீனர்களுக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. பெண் குழந்தைகள் உயிருடன் புதைக்கப்பட்டனர். புனிதமான வைகள் எனக் கருதப்பட்டவைகள் அலட்சியப்படுத்தப்பட்டன. பலமுள்ளவர்கள் பலவீனர் களின் உரிமைகளைச் சுரண்டித் தின்றனர். கணக்கின்றி பல மனைவியரை வைத்திருந்த னர். விபச்சாரம் பரவிக்கிடந்தது. அற்பக் காரணங்களுக்காக பல குலங்களிடையே போர் கள் நடந்துகொண்டிருந்தன. இதுவே இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன் அரபு நாட்டினுடைய சூழ்நிலை குறித்த சுருக்கமான கண்ணோட்டமாகும்.

பலியிடப்பட்ட இருவரின் மகன்

குரைஷிகள் நபிகள் நாயகத்தின் பாட்டனாரான அப்துல் முத்தலிபிடம் தங்களின் சந் ததியினரையும் செல்வத்தையும் கு றித்து பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது அப்துல் முத்தலிப் அல்லாஹ் தனக்கு பத்து ஆண்மக்களைக் கொடுத்தால் அவனது நெ ருக்கத்தைப் பெறுவதற்காக அவர்களில் ஒருவரை மற்ற தெய்வங்களுக்கு அறுத்துப் பலியி டுவதாக நேர்ச்சை செய்து கொண்டார். அவர் விரும்பியது நடந்தது. அவருக்கு பத்து ஆண் மக்கள் பிறந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் தான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் தக ப்பனார் அப்துல்லாஹ்.

அப்துல் முத்தலிப் தனது நேர்ச்சையை நிறைவேற்ற நாடிய போது இது மக்களிடம் தவறான முன்னுதாரணமாக ஆகிவிடக் கூடாதென மக்கள் அவரைத் தடுத்தனர். பிறகு அனைவரும் அப்துல்லாஹ்வா அல்லது அவருக்கு ஈடாக பத்து ஒட்டகமா? எனச் சீட்டுக் குலுக்கி எடுக்க வேண்டுமென முடிவு செய்தனர். அப்துல்லாஹ்வின் பெயரே அதில் வந்து விட்டால் மீண்டும் சீட்டுக்குலுக்கிப் போட்டு மேலும் பத்து ஒட்டகங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென முடிவு செய்தனர். பிறகு சீட்டுக்குலுக்கி எடுக்கப்பட்டது. அதில் அப்துல்லா ஹ்வின் பெயரே வந்தது. இவ்வாறு பத்துத் தடவை செய்தும் அப்துல்லாஹ்வின் பெயரே வந்ததால் ஒட்டகங்களின் எண்ணிக்கை நூறை எட்டியது. பிறகு நூறு ஒட்டகங்களை அறுத்தனர்.

அப்துல் முத்தலிபிற்கு தனது பிள்ளைகளில் அப்துல்லாஹ் மிகப் பிரியமானவராக இருந் தார். குறிப்பாக இந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு. அவர் வாலிபமாகி பெரிய ஆளாக ஆன பிறகு அவரது நெற்றியில் ஒரு ஒளி தோன்றியது. மக்களில் யாருக்கும் அவ்வாறு ஏற்பட்டதில் லை. அப்துல்லாஹ் பெரியவரானதும் அவரின் தகப்பனார் பனூஸஹ்ரா கோத்திரத்தில் வஹ்ப் என்பவரின் மகளான ஆமினா என்ற ஒரு வாலிபப் பெண்ணைத் தேர்வு செய்து அவருக்கு மணமுடித்து வைத்தார். இத்திருமணத்திற்குப் பின் அவ்வொளி ஆமினாவின் வ யிற்றுக்குள் சென்று விட்டது. அப்துல்லாஹ் இவ்வாழ்க்கையில் தனது பணியை நிறைவு செய்துவிட்டார். ஆமினா நபிகள் நாயகத்தை கருவுற்றிருந்த மூன்றாம் மாதம் அப்துல்லா ஹ்

வியாபாரக் கூட்டத்துடன் சிரியா நாட்டுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். திரும்பி வரும் வழி யில் நோய்வாய்ப்பட்டார். எனவே மதீனாவில் பனூநஜ்ஜார் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த தன து மாமன்மார்களிடத்தில் தங்கியிருந்தார். அங்கேயே அவருக்கு மரணம் ஏற்பட்டு அவரை அடக்கமும் செய்யப்பட்டது. ஆமினாவிற்கு கர்ப்ப காலம் முடிந்து பிரசவ நாள் நெருங்கிய து. பிரசவ வலியும் ஆரம்பித்தது. எனினும் பிரசவ நேரத்தில் பெண்களுக்கு வழக்மாக ஏற் படும் வலியையும் சிரமத்தையும் அவர் உணரவில்லை. கி.பி. 570 ஆம் ஆண்டு ரபீவுல் அவ் வல் 12 ஆம் நாள் ஆமினா தனது குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார். அப்போது அது யானை ஆண்டாக இருந்தது.

யானை வரலாறு

இதன் சுருக்கமான வரலாறாவது யமன் நாட்டு மன்னர் நஜ்ஜாஷியின் பிரதிநிதியாக இருந்த அபிசீனியாவைச் சேர்ந்த அப்ரஹா என்பவன் ஸன்ஆ என்ற ஊரில் ஒரு பெரிய சர்ச் ஒன்றைக் கட்டி ஹஜ்ஜு க்குச் செல்லும் அரபியரை அதன்பால் திருப்பி விட விரும்பி னான். இதைக் கேள்வியுற்றதும் அரபுக் குலங்களில் ஒன்றான பனூகினானா குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் இரவில் அங்கு சென்று மலத்தை அள்ளி அதன் சுவர்களில் தேய்த்துவி ட்டான். இதைக் கேள்வியுற்றதும் அப்ரஹா கொதித்தெழுந்தான். ஆறாயிரம் போர் வீரர்கள் கொண்ட மிகப்பெரும் படையுடன் கஃபதுல்லாஹ்வை இடிப்பதற்காகப் புறப்பட்டான். அப்ப டையில் ஒன்பது யானைகள் இருந்தன. அவற்றில் பெரிய யானையைத் தனக்காகத் தேர்ந் தெடுத்துக்கொண்டான்.

மக்காவுக்குப் பக்கம் வரை சென்று அவ்விடத்தில் தன் படையைத் தயார்படுத்தி மக்கா விற்குள் நுழைய ஆயத்தமானான். எனினும் யானை மக்காவை நோக்கிச் செல்லாமல் படு த்துவிட்டது. வேறு திசைகளின் பக்கம் திருப்பினால் ஓட ஆரம்பிக்கின்றது. மக்காவின் பக் கமாகத் திருப்பினால் படுத்துக்கொள்கின்றது. இந்நிலையில் அவர்கள் மீது அல்லாஹ் 'அபாபீல்' என்னும் பறவைகளை அனுப்பிவைத்தான். அவை அவர்கள் மீது சூடேற்றப்பட்ட சிறு சிறு கற்களை எறிந்தன. அதனால் அல்லாஹ் அவர்களை மென்று தின்னப்பட்ட வை க்கோல் போன்று ஆக்கிவிட்டான். எல்லா பறவைகளும் கொண்டைக் கடலை போன்று மூன்று கற்களைக் கொண்டு வந்தன. ஒன்று அதன் அலகிலும் மற்ற இரண்டு அதன் இரு கால்களிலும் இருந்தன. ஒருவன் மீது அது விழுந்து விட்டால் அவனது உறுப்புகள் துண் டு துண்டாகி அவன் அழிந்தேவிடுவான். அவர்கள் வெருண்டோடும்போது வழியிலேயே விழு ந்து அழிந்தனர்.

அல்லாஹ் அப்ராஹாவிற்கு ஒரு நோயை அனுப்பினான். அதன் காரணமாக அவனது விரல்கள் வீழ்ந்து ஒரு குருவிக் குஞ்சைப்போலவே ஸன்ஆவை அடைந்து அங்கேயே செ த்து மடிந்தான். குரைஷிகளோ அப்படை கண்டு தம் உயிர்களுக்குப் பயந்து கணவாய் களில் பிரிந்து சென்று மலைகளில் ஏறி தங்களைக் காத்துக் கொண்டனர். பிறகு யானைப் படையினருக்கு நேரவேண்டியது நேர்ந்த பிறகு அச்சமற்றவர்களாக வீடு திரும்பினர். இந்நி கழச்சி நபிகள் நாயகம் பிறப்பதற்கு ஐம்பது நாட்களுக்கு முன்பு நடைபெற்றது.

ஆரோக்கியமான உடல் வளர்ச்சிக்குத் தேவையானவைகள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு முழுமையாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக அரபியர் தங்களின் குழந்தைகளை கிரா மவாசிகளிடம் பாலூட்டும்படி வேண்டிக்கொள்வது அவர்களின் வழக்கமாக இருந்து வந்த து. நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் பிறந்த சமயம் பனூஸஃத் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த கிராமவாசிகளின் ஒரு பிரிவினர் இந்நோக்கத்திற்காக மக்காவிற்கு வந்தனர். அவர்களில் பெண்கள் வீடு வீடாகச் சுற்றித் திரிந்தனர். அவர்கள் அனைவருமே நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களைப் புறக்கணித்தனர். காரணம் அவர்கள் அநாதையாகவும் ஏழையாகவுமிருந்தத னால். இத்தகையவர்களில் ஹலீமத்துஸ் ஸஃதிய்யா என்ற பெண்ணும் ஒருவராக இருந்தா ர். மற்ற பெண்களைப் போன்றே இவரும் நபிகள் நாயகத்தைப் புறக்கணித்தார். எனினும் அதிகமான வீடுகளை அவர் சுற்றியலைந்தும் தான் தேடிச் சென்ற காரியம் அருக்குக் கை கூடவில்லை. பாலூட்டுவதற்கு எந்தக் குழந்தையும் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. அப்படி யொரு குழந்தை கிடைத்தால் தன்னுடன் எடுத்துச் சென்று அதற்குக் கிடைக்கும் கூலி யைக் கொண்டு வாழ்க்கையில் குறிப்பாக அந்த பஞ்ச ஆண்டில், தான் எதிர்கொள்ளும் கஷ்டத்தையும் நெருக்கடியையும் இலகுவாக்கிக்கொள்வார். எனவே ஹலீமா அநாதைக் குழந்தையையும் அற்பக் கூலியையும் பொருந்திக் கொண்டு ஆமீனாவின் வீட்டிற்குத் திரும் பி வந்தார்.

ஹலீமா மக்காவிற்குத் தன்னுடைய கணவருடன் மெலிந்த, மெதுவாகச் செல்லக்கூடிய பெண் கழுதையில் வந்திருந்தார். திரும்பிச் செல்லும் வழியில் ஹலீமா நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை தனது மடியில் வைத்திருக்கும்போது அக்கழுதை வேகமாக ஓட ஆரம்பி த்தது. எல்லா வாகனங்களையும் பின்னால் தள்ளிவிட்டது. வழியில் செல்லும் பயணக் கூ ட்டத்தினர் மிகவும் ஆச்சரியப்படலானார்கள்.

மேலும் ஹலீமா கூறியதாவது: அவருடைய மார்பகத்தில் கொஞ்சம் கூட பால் வராமல் பால் குடிக்கும் அவரது குழந்தை கடுமையான பசியின் காரணமாக எப்போதும் அழுது கொண்டிருக்கும். ஆயினும் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களுக்கு அவர் பாலூட்டியபோது அவரது மார்பில் அதிகம் பால் வந்தது. மேலும் ஸஃது கிளையாரின் பகுதியிலிருந்த வறண் டுபோயிருந்த தனது பூமியைப் பற்றியும் கூறினார்: இக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் பாக்கியம் பெற்றதும் அவரது பூமியும் கால்நடைகளும் பலன் தந்தன. அவரது நிலை முற்றிலும் மாறி யது. அவரது கஷ்டம் செழிப்பாகவும் அவரது வறுமை செல்வமாகவும் மாறியது.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் ஹலீமாவின் பராமரிப்பில் இரண்டாண்டுகளைக் கழித்தா ர்கள். அவர்களின் மீது ஹலீமா முழுமையான ஆர்வம்கொண்டிருந்தார். இக்குழந்தையைச் சூழ்ந்திருக்கக்கூடிய வழக்கத்திற்கு மாற்றமான விஷயங்களையும் நிலைமைகளையும் நன் கு உணர்ந்திருந்தார். இவ்விரண்டாண்டிற்குப் பின் குழந்தையை மக்காவிலுள்ள அவரது தாய், பாட்டனாரிடத்தில் கொண்டுவந்தார். எனினும் அக்குழந்தையினுடைய பரகத்தால் தனது நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக் கண்ட ஹலீமா இரண்டாம் முறையும் அக்குழந் தையைத் தன்னுடன் வைத்துக்கொள்ள இணங்குமாறு ஆமினாவை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கு ஆமினாவும் சம்மதித்து விட்டார். ஹலீமா அநாதைக் குழந்தையுடன் ஸஃது கிளையாரிடம் மீண்டும் திரும்பி வந்தார். மகிழ்சி அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டது. பா க்கியம் அவரை வழைத்துக் கொண்டது.

இதயம் பிளக்கப்படுதல்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் நான்கு வயதை நெருங்கி விட்டபோது ஒரு நாள் ஹலீமாவின் மகனான தனது

பால்குடிச் சகோதரருடன் கூடாரங்களைவிட்டும் தூரமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்தபோது ஹலீமாவின் மகன் ஓடிவந்தார். அவரது முகத்தில் திடு க்கத்தின் அடையாளம் தெரிந்தது. தனது தாயிடம் தன் குரைஷிச் சகோதரரைக் காண வரும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார். நடந்த விஷயம் என்ன வென்று தாய் அவரிடம் கேட்கவும் அதற்கவர், வெண்மையான ஆடையில் இரு மனிதர்களைக் கண்டேன். அவ்விருவரும் எங்களிடமிருந்து அவரைப் பிடித்து அவரைப் படுக்க வைத்து அவரின் நெஞ்சைப் பிளந்த னர்...என்று செய்தியைப் பூரணமாக முடிப்பதற்கு முன் ஹலீமா நபிகள் நாயகத்திடம் விரைந்து சென்றார். அப்போது அந்த இடத்திலேயே அவர்கள் அசையாமல் நிற்பதைக் கண்டார். அவர்களின் முகத்தில் மஞ்சள் நிறம் தென்பட்டது. அவர்களின் நிறம் பயத்தால் மாறியிருந்தது. என்ன நடந்தது என்று அவர்களிடம் கைசேதத்துடன் கேட்டார். அதற்கவ ர்கள் தம்மிடம் வெண்மையான ஆடையில் இரு மனிதர்கள் வந்து தம்மைப் பிடித்து தமது நெஞ்சைப் பிளந்து இதயத்தை வெளியே எடுத்து அதிலிருந்து ஒரு கருப்புத் துண்டை அகற்றி அதை எறிந்துவிட்டார்கள். பிறகு இதயத்தை குளிர்ந்த நீரால் கழுவி உள்ளே வை த்துவிட்டு நெஞ்சின் மேல் கையால் தடவினார்கள். அதன் பிறகு அவ்விருவரும் அவ்விடத் தை விட்டுச் சென்று மறைந்து விட்டனர் என நடந்ததைக் கூறினார்கள். தற்போது தாம் நலமாக இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். ஹலீமா பிளந்த இடத்தைத் தடவிப் பார்த்தார். எந்த அடையாளத்தையும் காணவில்லை. பிறகு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களை கூடார த்திற்குக் கூட்டி வந்தார்.

அடுத்த நாள் காலை வந்ததுமே அவர்களை அவர்களது தாயாரிடம் திரும்பக் கொண் டு சென்றார். ஹலீமா குழந்தையைத் திரும்பக் கொண்டு வந்தது ஆமினாவுக்கு ஆச்சரிய மாக இருந்தது. அந்நேரம் திரும்பக் கொண்டு வருவதற்குரிய நேரமாகவும் இல்லை. மட்டு மல்லாமல் ஹலீமாவுக்கு அக்குழந்தையின் மீது ஆர்வமும் இருந்ததே! அதனால் ஆமினா அவரிடம் அதற்கான காரணத்தைக் கேட்டார். வற்புறுத்திக் கேட்ட பின்னால் ஹலீமா இத யம் பிளக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியைக் கூறினார்.

ஆமினா அநாதையான தன்னுடைய குழந்தையுடன் பனூநஜ்ஜார் கோத்திரத்திலுள்ள தனது மாமன்மார்களைச் சந்தித்து வருவதற்காக மதீனாவிற்குச் சென்றார். அங்கு சில நாட்கள் தங்கியிருந்துவிட்டு திரும்பும் வழியில் அப்வா∴ என்னுமிடத்தில் மரணமடைந்தார். அங்கேயே அடக்கமும் செய்யப்பட்டார்.

இதோ! நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தமது நான்காம் வயதில் தாயை இழந்தார்கள். பின்னர் அவர்களை தமது பொறுப்பில் எடுத்துக்கொள்வது பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிபி ன் கடமையாக இருந்தது. அப்துல் முத்தலிப் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களைப் பேணிப் பராமரித்து வந்தார். அவர்கள் மீது அன்பு செலுத்தி வந்தார். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர் களுக்கு ஆறு வயது பூர்த்தியானபோது அவர்களின் பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிபும் மரண மடைந்தார். அதன் பிறகு அவர்களை அவர்களின் பெரிய தகப்பனார்-அவருக்கு குழந்தை கள் அதிகமாக இருந்தும் பொருளாதாரம் குறைவாக இருந்தும்- பொறுப்பேற்றுக் கொண் டார். அவரும் அவரது மனைவியும் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களைத் தங்களின் பிள்ளை களில் ஒருவராகவே நடத்தி வந்தனர். அநாதையான அக்குழந்தை பெரிய வயதை அடை யும் வரை தனது பெரிய தகப்பனாரையே பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டது.

இக்காலகட்டத்தில்தான் அவர்களது ஆரம்ப வாழ்க்கை துவங்கியது. உண்மையாளர் நம்பிக்கையாளர் என்று சொல்லப்படுகின்ற அளவுக்கு அவ்விரண்டு குணங்களின் அடிப்ப டையிலேயே வளர்ந்து வந்தார்கள். நம்பிக்கைக்குரியவர் வந்து விட்டாரெனக் கூறப்பட்டா ல் நிச்சயமாக அது நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள்தான் என்று புரிந்துகொள்ளப்படும். அவ ர்கள் வளர்ந்து சிறிது பெரியவரான பின்னர் தமது வாழ்கை விவகாரங்களிலும் சம்பாத்திய த்திலும் தமது சொந்தக் காலில் நிற்க ஆரம்பித்தார்கள். அந்த வகையில் தமது உழைப் பு மற்றும் சம்பாத்தியத்தின் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள். குரைஷிகளில் ஒருவரிடம் கூலிக்கு ஆடுகள் மேய்க்கும் வேலையைச் செய்தார்கள்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் சிரியா நாட்டுக்கு ஒரு வியாபாரக் கூட்டத்தினருடன் பயணம் மேற்கொண்டார்கள். அவ்வி யாபாரத்தில் குவைலதின் மகள் கதீஜா அதிகமான செல்வத்தை முதலீடு செய்திருந்தார். அவர் செல்வச் சீமாட்டியாக இருந்தார். அப்பயண த்தில் அவருடைய பொருளுக்கு அவருடைய அடிமையும் அவரின் காரியங்களை நிர்வகிப்ப வருமான மைஸரா பொறுப்பாளராக இருந்தார். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் பரக்கத் தாலும் அவர்களின் நாணயத்தாலும் கதீஜாவுக்கு இதற்கு முன்னர் கிடைக்காத அளவுக்கு மிகப் பெரும் இலாபம் கிடைத்தது. இப்பெரும் இலாபத்திற்குரிய காரணத்தை தனது அடி மை மைஸராவிடம் கதீஜா கேட்டார். அதற்கவர் இவ்வியாபாரத்தில் கொடுக்கல் வாங்கலு டைய பொறுப்பை அப்துல்லாஹ்வின் மகன் முஹம்மத் ஏற்றிருந்தார். மக்கள் அவரை நோ க்கி பெரும் கூட்டமாக வந்தனர். மேலும் இப்பெரும் இலாபம் எவ்வித அநீதமின்றிக் கிடை த்தது எனத் தெரிவித்தார். தனது அடிமை மைஸரா சொல்வதை கதீஜா மிகக் கவனமாக க் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவரும் அப்துல்லாஹ்வின் மகன் முஹம்மதைப் பற்றி சில வி ஷயங்களை அறிந்திருந்தார். இப்போது அவரின் மீது அவருக்கு பிரியம் அதிகரித்தது.

கதீஜா ஏற்கனவே திருமணமானவர். அவரது கணவரோ மரணித்துவிட்டார். தற்போது அப்துல்லாஹ்வின் மகன் முஹம்மது(ஸல்) அவர்களைக் கணவராகப் பெற்று புதியதொரு அனுபவத்தில் புக விரும்பினார். இவ்விஷயத்தில் அவர்களது விருப்பத்தைத் தெரிந்து வரு வதற்காகத் தனது உறவினர்களில் ஒரு பெண்ணை தூது அனுப்பினார். அப்போது நபிக ள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் இருபத்தைந்து வயதை எட்டியிருந்தார்கள். அப்பெண் கதீஜா வை மணந்துகொள்ளக் கேட்டு வந்தபோது அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். திரு மணம் முடிந்தது. அவ்விருவரும் ஒருவரைக் கொண்டு ஒருவர் பாக்கியம் அடைந்தனர். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் கதீஜாவின் சொத்துக் காரியங்களை நிர்வாகம் செய்ய ஆர ம்பித்தார்கள். அதில் தமது கவனத்தையும் சக்தியையும் செலுத்தினார்கள். கதீஜா தொட ர்ந்து கர்ப்பமுற்று ஸைனப், ருகைய்யா, உம்முகுல்ஸு ம், ∴பாத்திமா ஆகிய பெண் மக்க ளையும் காஸிம், அப்துல்லாஹ் என்ற இரு ஆண் மக்களையும் பெற்றெடுத்தார்கள். காஸிம், அப்துல்லாஹ் ஆகிய இருவரும் சிறுவயதிலேயே இறந்துவிட்டார்கள்.

நபித்துவம்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் தமது நாற்பதாம் வயதை நெருங்கியபோது மக்காவிற்கு பக்கத்திலுள்ள ஒரு மலையில் ஹிரா என்னும் குகையில் அதிகமதிகம் தனித்திருப்பார்கள். அங்கேயே பல இரவு பகல்களைக் கழிப்பார்கள். அவர்கள் தமது நாற்பதாம் வயதை அடைந்ததும் ரமலான் மாதம் இருபத்தொன்றாம் இரவில் ஹிரா குகையில் இருந்து கொண் டிருக்கும் போது ஜீப்ரீல்(அலை) அவர்களிடம் வந்து நீர் ஓதுவீராக! எனக் கூறினார்கள். அதற்கு நபிகள் நாயகம்(ஸல்)

அவர்கள் எனக்கு ஓதத்தெரியாது எனக் கூறினார்கள். ஜிப் ரீல்(அலை) அவர்கள் இரண்டாம் முறையும் மூன்றாம் முறையும் ஓதுவீராக எனக் கூறினார் கள். மூன்றாம் முறை "படைத்த உம் இறைவனின் திருப் பெயர் கொண்டு ஓதுவீராக! கரு வறைச் சுவற்றில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நிலையிலிருந்து அவன் மனிதனைப் படைத் தான். ஓது வீராக! உம் இறைவன் எத்தகைய மாபெரும் அருட்கொடையாளன் எனில் அவனே எழுது கோலின் மூலம் கற்றுக் கொடுத்தான். மனிதனுக்கு அவன் அறியாதவற்றை யெல்லாம் கற்றுக் கொடுத்தான்"(96:1-5) எனக் கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார்கள்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் ஹிரா குகையில் தங்க முடியாமல் உள்ளம் நடுங்கியவ ர்களாக வீட்டிற்குத் திரும்பி கதீஜா(ரலி)யிடம் சென்று என்னைப் போர்த்துங்கள்! என்னைப் போர்த்துங்கள்! எனக் கூறினார்கள். கதீஜா(ரலி) அவர்களைப் போர்த்தினார்கள். இறுதியி ல் பயம் அவர்களை விட்டும் நீங்கியது. பின்னர் தமக்கு ஏற்பட்டதை கதீஜாவிடம் கூறி த மக்கு ஏதும் நேர்ந்து விடுமோ என தாம் உறுதியாக அஞ்சுவதாகவும் கூறினார்கள். அப் போது கதீஜா(ரலி) அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் ஆகாது. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக அல்லாஹ் ஒரு போதும் உங்களை இழிவுபடுத்தமாட்டான். ஏனெனில் நீங்கள் சொந்தபந் தங்களுடன் இணைந்து வாழ்கிறீர்கள். கஷ்டத்தைத் தாங்கிக்கொள்கிறீர்கள். வறியவர்க ளுக்கு உழைக்கிறீர்கள். விருந்தினரை உபசரிக்கிறீர்கள். உண்மையான சோதனைகளில் ஆட்பட்டோருக்காக உதவுகிறீர்கள் எனக் கூறினார்கள்.

சில நாட்களுக் குப்பின் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தமது வணக்கத்தைத் தொட ர்வதற்காகவும் ரமலானில் எஞ்சியிருக்கும் நாட்களை நிறைவு செய்வதற்காகவும் மீண்டும் ஹிரா குகைக்குத் திரும்பினார்கள். ரமலான் மாதம் முடிந்ததும் மக்காவிற்குத் திரும்பிச் செல்வதற்காக ஹிராவிலிருந்து இறங்கி வந்தார்கள். பதனுல்வாதி என்னும் இடத்தில் செ ன்றுகொண்டிருக்கும்போது ஜிப்ரீல்(அலை)அவர்கள் வானத்திற்கும் பூமிக்குமிடையே ஒரு சிம் மாசனத்தில் அமர்ந்தவர்களாகத் தோன்றினார்கள். பிறகு "போர்த்திக் கொண்டு படுத்திரு ப்பவரே! எழுந்து எச்சரிக்கை செய்வீராக! மேலும் உமது இறைவனைப் பெருமைப்படுத்து வீராக! உமது ஆடைகளைத் தூய்மையாக்குவீராக! அசுத்தத்திலிருந்து விலகியிருப்பீராக!" (74:1-5)என்ற வசனங்கள் இறங்கின. அதன் பின்னர் வஹி தொடர்ந்து வந்துகொண்டிரு ந்தது.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தமது அழைப்புப் பணியைத் தொடங்கியபோது சிறப்பிற் குரிய அவர்களது மனைவி ஈமானின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அல்லாஹ் ஏகனெ ன்றும் தமது கணவர் நபி என்றும் சான்று பகர்ந்தார்கள். இவர்கள்தான் இஸ்லாத்தை முதன் முதலில் ஏற்றுக் கொண்டவராவார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தமது தா யாருக்கும் பாட்டனாருக்கும் பின்னர் தம்மைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட தனது பெரிய தந் தை அபூதாலிபிற்கு பிரதி உபகாரம் செய்யத் துவங்கினார்கள். அதாவது தமது பெரிய தகப்பனாரின் மக்களில் அலீ(ரலி)யை தாம் எடுத்து வளர்த்து வரலானார்கள். அவர்களுக் காக செலவு செய்தார்கள். இக்காலகட்டத்தில் அலீ(ரலி) யின் உள்ளம் தெளிவடைந்து நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களை விளங்கி ஈமான் கொண்டார்கள். இதன் பின்னர் இவர் களைத் தொடர்ந்து கதீஜாவின் அடிமை ஸைத் பின் ஹாரிஸா(ரலி)யும் ஈமான் கொண்டார் கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தமது நெருங்கிய நண்பரான அபூபக்கர்(ரலி) அவர்க ளிடம் சத்தியத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களும் எவ்வித தடுமாற்றமுமின்றி நபி கள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களை நம்பி ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்க ள் இரகசியப் பிரச்சாரத்தை தொடர்ந்து செய்தார்கள்.

இரகசியப் பிரச்சாரம் என்று சொன்னால் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய தோழர் களும் அவர்களைப் பின்பற்றக்கூடியவர்களும் அவர்கள் யாருக்கெல்லாம் அழைப்புவிடுக்கி ன்றார்களோ அவர்கள் அனைவரும் இரகசியமாக ஒரு இடத்தில் ஒன்று கூடி இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். திண்ணமாக நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களை அதிகமானோர் ஏற் றுக்கொண்டார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் இஸ்லாத்தை இரகசியமாக வைத்துக்கொண்டார் கள். ஏனெனில் அவர்களில் யாராவது ஒருவருடைய விவகாரம் வெளியே தெரிந்துவிட்டால் அவர் இஸ்லாத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்பதற்காக குரைஷி குலத்தைச் சேர்ந்த இறை நிராகரிப்பாளர்கள் பலவகையான கடும் வேதனைகளைச் செய்வார்கள்.

பகிரங்கப் பிரச்சாரம்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாக அழைப்பதில் மூன்றா ண்டுகளைக் கழித்த பின்னர் "உமக்கு கட்டளையிடப்பட்டிருப்பதை பகிரங்மாக அறிவிப்பீ ராக! இணைவைப்பவர்களைப் புறக்கணிப்பீராக!"(15:94) என்ற வசனம் இறங்கியது. உட னே ஒரு நாள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் ஸஃபா குன்றின் மீது நின்று கொண்டு குரை ஷிகளை அழைத்தார்கள். அவர்கள் முன் அதிகமானோர் ஒன்று கூடினார்கள். அவர்களில் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் பெரிய தகப்பனார் அபூலஹபும் இருந்தான். அவன்தான் குரைஷிகளிலேயே அல்லாஹ்வுக்கும் அவனது தூதருக்கும் கடுமையான விரோதியாகத் தி கழ்ந்தான். மக்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒன்றுகூடியதும், "இம்மலைக்குப் பின்னால் எதிரிகள் உங்களை அழிக்க எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என நான் உங்களிடம் கூறினால் நீங்கள் என்னை நம்புவீர்களா?" என நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர் கள் கேட்டார்கள். அதற்கவர்கள் ஆம்! உண்மையையும் நம்பிக்கையையும் தவிர வேறு எதையுமே நாங்கள் உங்களிடம் அறிந்ததில்லை எனக் கூறினார்கள். அப்போது நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள், நிச்சயமாக நான் கடுமையான வேதனையை விட்டும் உங்களை எச்சரிக்கை செய்கிறேன் எனக் கூறினார்கள். பின்பு அவர்களை அல்லாஹ்வின் பக்கமும் சிலை வணக்கங்களை விட்டுவிடுமாறும் அழைக்க ஆரம்பித்தார்கள். அப்போது அக்கூட்ட த்திலிருந்த அபூலஹப் கொதித்தெழுந்தான். உனக்கு நாசம் உண்டாகட்டும்! இதற்காக வா எங்களை ஒன்று கூட்டினாய்? எனக் கேட்டான். இதன் பிறகு அல்லாஹ் இந்த அத்தி யாயத்தை இறக்கிவைத்தான்: "அபூலஹபின் இரு கைகளும் நாசமாகட்டும்! அவனும் நாசமாகட்டும்! அவனுடைய செல்வமும் அவன் சம்பாதித்தவையும் அவனுக்கு எந்தப் பல னையும் அளிக்கவில்லை. விரைவில் அவன் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பில் போடப்படு வான். (இங்கும்அங்கும்)புறம்பேசித்திரிபவளான அவனுடைய மனைவியும் (நெருப்பில்போடப் படுவாள்) அவளின் கழுத்தில் முறுக்கேற்றப்பட்ட கயிறு இருக்கும்". (111:1-5)

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தொடர்ந்து அழைப்புப் பணியை மேற்கொண்டார்கள். மக்கள் கூடுமிடங்களிலெல்லாம் பகிரங்கமாகப் பிரச்சாரம் செய்து அவர்களை இஸ்லாத் தின் பால் அழைக்க ஆரம்பித்தார்கள். கஃபதுல்லாஹ்வில் தொழுது வந்தார்கள். இஸ்லா த்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு இறைநிராகரிப்பாளர்களின் தொல்லைகள் அதிகமாயின.

யாஸிர்(ரலி) சுமையா(ரலி) மற்றும் அவர்களின் மகன் அம்மார்(ரலி) ஆகியோருக்கு ஏற்பட்ட சோதனை இதற்கு உதாரணமாகும். ஆம்! அம்மார்(ரலி) யின் தாய் தந்தையர் இருவரும் உயிர்த்தியாகிகளாக மரணமடைந்தார்கள். இஸ்லாத்தில் முதன் முதலாக உயிர்த்தியாகம் செய்த பெண்மணி சுமையா(ரலி) அவர்கள் தான். இதற்குக் காரணம் அவர்கள் வேதனை செய்யப்பட்டார்கள் என்பது தான்.

அதுபோல பிலால்(ரலி) அவர்களுக்கும் அபூஜஹ்ல், உமையா பின் கலஃப் ஆகிய இருவ ரால் துன்பம் ஏற்பட்டது. காரணம் பிலால்(ரலி) அவர்கள் அபூபக்கர்(ரலி)அவர்கள் மூலமாக இஸ்லாத்தை ஏற்றிருந்தார்கள். இதை அறிந்த அவர்களின் எஜமான் உமையா பின்கலஃப், பிலால்(ரலி) இஸ்லாத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்பதற்காக வேதனை செய்வதற்குரிய அனைத்து வழிமுறைகளையும் பிரயோகித்துப் பார்த்தான். ஆயினும் பிலால்(ரலி) மறுத்து விட்டார்கள். இஸ்லாமிய மார்க்கத்தையே உறுதியாகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். உமையா அவர்களைச் சங்கிலியால் கட்டி மக்காவிற்கு வெளியே கொண்டு வந்து அனல் பறக்கும் மணலில் படுக்க வைத்து அவர்களின் நெஞ்சில் மிகப் பெரும் பாரங்கல்லை வை த்து அவனும் அவனைச் சாந்தவர்களும் அவர்களைச் சாட்டையால் மாறி மாறி அடித்த னர். பிலால்(ரலி) அவர்கள் ஏகன், ஏகன் என்றே திரும்பத் திரும்பக் கூறிக் கொண்டிருந் தார்கள். இந்நிலையில் அபூபக்கர்(ரலி) அவர்களைக் கடந்து செல்லும்போது உமையாவிட மிருந்து அவர்களை விலைக்கு வாங்கி சுதந்திரமானவர்களாக அல்லாஹ்வின் பாதையில் விடுதலை செய்தார்கள்.

முஸ்லிம்கள் தம் இஸ்லாத்தைப் பகிரங்கப்படுத்த வேண்டாமென நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தடுத்ததோடு அவர்களை இரகசியமாக ஒன்று சேர்த்ததன் இரகசியம் இது போன்ற கொடு மைகளால்தான். ஏனென்றால் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மக்களை பகிரங்கமாக ஒன்று சேர்த்திருந்தால் அவர்களுக்கு நேர்வழி காட்டி மார்க்கத்தைக் கற்று க்கொடுப்பதற்கு இணைவைப்பவர்கள் நிச்சயம் தடையாக இருந்திருப்பார்கள் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் கிடையாது. சில சமயம் இது இரு சாராருக்குமிடையே மோதலையும் உ ருவாக்கிவிடும். முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையினராக இருப்பதால் இம்மோதல் அவர்களை அழி வின்பால் கொண்டு சென்றுவிடும் என்பது தெரிந்த விஷயமே. அப்படியானால் இரகசியப் பிரச்சாரம் விவேகமானதே! ஆனால் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களைப் பொருத்தவரையில் குரைஷி இறைநிராகரிப்பாளர்களின் தொல்லைகள் தமக்கு இருந்தபோதிலும் தம் பிரச்சார த்தையும் வணக்க வழிபாட்டையும் இணைவைப்பவர்களுக்கு மத்தியில் பகிரங்கமாகவே செய்துவந்தார்கள்.

அபீசீனியாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செய்தல்

இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களை- குறிப்பாக பலவீனர்ளை- இணைவைப்பவர்கள் தொடர்ந்து துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தபோது நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தமது தோழர்களிடம் அவர்களுடைய மார்க்கத்தைக் காத்துக் கொள்வதற்காக அபீசீனியாவை நோக்கி- அங்குள்ள மன்னர் நஜ்ஜாஷியிடம் ஹிஜ்ரத்து செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டார் கள். குறிப்பாக அவரிடம் மட்டுமே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கு மென்பதால். ஏனெனில் பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் தமக்கும் தம் குடும்பத்தினருக்கும் குரைஷிகளால் தீங்கு ஏற்படுமோ எனப் பயந்து கொண்டிருந்தனர். இது நடந்தது நபித்துவத்தின் ஐந்தா மாண்டில்.

சுமார் எழுபது முஸ்லிம்கள் தம் குடும்பத்துடன் ஹிஜ்ரத்துச் செய்தனர். இவர்களில் உஸ்மான்(ரலி) அவர்களும் அவர்களின் மனைவியும் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் மகளுமான ருகைய்யா(ரலி) அவர்களும் உண்டு. முஸ்லிம்கள் அபீசீனியாவில் தங்குவதை யும் இணைவைப்பவர்கள் கெடுத்திட முயற்சி செய்தார்கள். அபீசீனிய மன்னருக்கு அன்பளி ப்புகள் அனுப்பி வைத்து ஒடி வந்த அவர்களைத் தங்களிடம் திருப்பி ஒப்படைக்கு மாறு கேட்டுக்கொண்டார்கள். மேலும் முஸ்லிம்கள் ஈஸா(அலை) அவர்களையும் அவர்களின் தா யாரையும் திட்டுகிறார்கள் என்று புகார் கூறினார்கள். இதுபற்றி நஜ்ஜாஷி முஸ்லிம்களிடம் கேட்டபோது அதற்கவர்கள் ஈஸா(அலை) அவர்களைப் பற்றி இஸ்லாம் கூறுவதை அவருக் குத் தெளிவுபடுத்தி உண்மையை விளக்கிக் கூறியதும் மன்னர் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்தார். குரைஷிகளிடம் அவர்களைத் திருப்பி ஒப்படைக்க மறுத்து விட்டார்.

இதே ஆண்டு ரமலானில் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் கஃபாவிற்குச் சென்றார்கள். அங்கு குரைஷிகளின் பெரும் கூட்டமொன்று இருந்தது. அங்கு நின்றுகொண்டு திடீரென நஜ்ம் அத்தியாயத்தை ஓத ஆரம்பித்தார்கள். இந்த இறைநிராகரிப்பாளர்கள் இதற்கு முன் அல்லாஹ்வின் வார்த்தையைச் செவியேற்றது கிடையாது. காரணம் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களிடமிருந்து எதையும் செவியேற்காதீர்கள் என்று தொடர்ந்து அவர்கள் அறிவுறுத்தி வருவதனால். இப்போது நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் திடீரென இந்த அத்தியாயத்தை ஓதிக்காட்டியபோது- ஈர்ப்பு சக்தியுள்ள இத்தெய்வீக வாக்கு அவர்களின் செவிகளைத் தட் டியபோது அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் அதை செவிதாழ்த்திக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார் கள். அதல்லாத வேறெதுவும் அவர்களின் உள்ளத்தில் ஊசலாடவில்லை. இறுதியாக “அல்லாஹ்வுக்கே சிரம்பணியுங்கள்! அவனையே வணங்குங்கள்!”என்ற வசனத்தை ஓதி நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் சிரம்பணிந்தபோது அவர்களில் யாரும் தன்னைக் கட்டுப்ப டுத்திக்கொள்ள முடியாமல் விழுந்து சிரம்பணிந்தார்கள். இவர்களை இந்நிகழ்சியில் கலந் துகொள்ளாத அனைத்து இணைவைப்பவர்களும் பழித்தனர். அப்போது அவர்கள் தாம் சிரம்பணிந்ததை நியாயப்படுத்துவதற்காக, இவர் நம் சிலைகளைப் புகழ்ந்து கூறியதோடு அவைகளின் பரிந்துரை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று கூறினாரென நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மீது பொய்யுரைத்தனர்.

உமர்(ரலி)இஸ்லாத்தைத் தழுவுதல்

உமருப்னுல் கத்தாப் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டது முஸ்லிம்களுக்கு உதவியாகயிரு ந்தது. நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்கு ஃபாரூக்- சத்தியத்தையும் அசத்திய த்தையும் பிரித்தறிபவர்- எனப் பெயரிட்டார்கள். ஏனெனில் அல்லாஹ் அவர்களின் மூலமாக சத்தியத்தையும் அசத்தியத்தையும் பிரித்துக்காட்டினான். இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட சில நாட்களுக்குப் பின்னால் உமரவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாம் சத்தியத்தில்தா னே இருக்கிறோம்? எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) ஆம்! என்று கூறி னார்கள். அப்படியானால் நாம் ஏன் இப்பணியை ஒழிந்து ஒழிந்து செய்ய வேண்டும்? என் று அவர்கள் கேட்டார்கள்.

அதன் பிறகு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் அர்க்கமா என்பவரின் வீட்டில் தன்னுடன் இருந்த முஸ்லிம்களை இரண்டு

அணிகளாகப் பிரித்து ஒரு அணிக்கு ஹம்ஸாவையும் மற் றொரு அணிக்கு உமரையும் தலைமையாக்கி அழைப்புப் பணியில் தங்களுக்கிருக்கும் வலி மையை அறிவிக்கும் முகமாகவும் அப்பணியை பகிரங்கப்படுத்தும் முகமாகவும் மக்காவின் பல வீதிகளில் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

இவ்வழைப்புப் பணியை எதிர்க்கும் வழியில் குரைஷிகள் பல்வேறு வழிமுறைகளைப் பின் பற்றினர், துன்பம் கொடுத்தனர், கொடுமைகள் புரிந்தனர், ஆசை வார்த்தைகளைக் காட் டினர், அச்சுறுத்தினர். ஆயினும் இவையனைத்தும் இஸ்லாத்தை உறுதியாகப் பற்றிப் பிடிப் பதையும் மு∴மின்கள் அதிகமாவதையுமே அதிகப்படுத்தின. பிறகு புதியதொரு வழிமுறை யின் பால் அவர்களின் சிந்தனை சென்றது. அது என்னவென்றால் முஸ்லிம்களையும் பனூ ஹாஷிம் குலத்தவர்களையும் முழுமையாகப் புறக்கணிக்க வேண்டும். அவர்களிடம் கொடு க்கல் வாங்கல், திருமணம், உதவி போன்ற எந்தத் தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரு ஏட்டில் எழுதி அதில் அவர்கள் கையெழுத்திட்டு க∴பதுல்லாவின் உள் ளே தொங்கவிட வேண்டும் என்பதுதான்.

எனவே முஸ்லிம்கள் மக்காவிற்கு வெளியே உள்ள கணவாய்களில் ஒன்றான அபூதா லிப் கணவாய்க்கு வெளியேற வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளானார்கள். அங்கு முஸ்லிம் கள் மிகக் கடுமையான கஷ்டத்திற் காளானார்கள். பசியையும் பல்வேறு கஷ்டங்களையும் அனுபவித்தனர். அவர்களில் வசதியுள்ளவர்கள் தங்களின் பெரும் பொருளைச் செலவிட்ட னர். கதீஜா(ரலி) அவர்கள் தம் செல்வம் அனைத்தையும் செலவு செய்தார்கள். அவர்களி டம் நோய் பரவியது. பெரும்பாலோர் அழிந்துவிடும் நிலைக்கு ஆளானார்கள். எனினும் அவர்கள் நிலை குலையாமல் உறுதியோடும் பொறுமையோடும் இருந்தார்கள். அவர்களில் எவரும் தன் மார்க்கத்திலிருந்து பின்வாங்கவில்லை.

இந்த புறக்கணிப்பு மூன்றாண்டுகள் நீடித்தது. பின்னர் குரைஷிகளில் பனூஹாஷிம்க ளுடன் உறவுமுறைத் தொடர்புவைத்திருந்த சில முக்கியஸ்தர்கள் ஏட்டிலுள்ள ஒப்பந்த த்தை முறித்து அதை மக்களிடையே பகிரங்கப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் அந்த ஏட்டை வெளியே எடுத்தபோது அதைக் கரையான்கள் அரித்திருந்ததைக் கண்டார்கள். ஒரு சிறி ய பகுதியைத் தவிர வேறெதுவும் எஞ்சியிருக்கவில்லை. அதில் ‘இறைவா! உனது திருநாம த்தைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கிறேன்’ என்ற வாசகம் இருந்தது. நெருக்கடி நீங்கி முஸ்லிம் களும் பனூஹாஷிம்களும் மக்காவிற்குத் திரும்பினர். என்றாலும் குரைஷிகள் முஸ்லிம்க ளை எதிர்த்துப் போராடுவது என்ற உறுதியான நிலையிலேயே இருந்துவந்தனர்.

கவலை ஆண்டு

இதோ அபூதாலிபின் உடலில் பல பகுதிகளிலும் நோய் பரவியது. படுக்கையிலேயே அவ ர் முடங்கிவிட்டார். பின்னர் மரண வேளையை அவர் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது நபி (ஸல்)அவர்கள் அவரின் தலைமாட்டில் இருந்தார்கள். அவர் மரணமடையும் முன்பு லாஇலா ஹ இல்லல்லாஹ் என்ற கலிமாவை மொழிந்து விடவேண்டுமென ஆசைப்பட்டுக் கொண் டிருந்தார்கள். ஆனால் அவருக்குப் பக்கத்திலிருந்த அவரது தீய நண்பர்கள்- அபூஜஹ்ல் அவர்களுக்குத் தலைமை வகித்திருந்தான்-அவரைத் தடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். உம து தந்தையர் மற்றும் பாட்டன்மார்களின் மார்கத்தை விட்டுவிடாதீர்கள்! எனவும் கூறிக்கொ ண்டிருந்தார்கள். பிறகு அவர் இணைவைப்பிலேயே மரணமடைந்தார். இஸ்லாத்தை ஏற்கா த நிலையிலேயே அவரை இழந்ததற்காக நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் கவலை இரு மடங்காகிவிட்டது.

அபூதாலிப் மரணமடைந்து சுமார் இரண்டு மாதங்களில் கதீஜா(ரலி) அவர்களும் மரணம டைந்தார்கள். அவர்கள் மீது நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் கடுமையாகக் கவலைப்பட் டார்கள். பெரிய தகப்பனார் அபூதாலிபும் தமது மனைவி கதீஜாவும் மரணமடைந்த பின் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களுக்கு தமது கூட்டத்தினரிடமிருந்து கடுமையான துன்பம் ஏற்பட்டது.

தாயி∴ப் பயணம்

முஸ்லிம்களுக்கு குரைஷிகள் தொடர்ந்து துன்பம் கொடுத்தும் அநியாயம், அக்கிரமம் செய்தும் வந்தனர். குறைஷிகளின் விவகாரத்தை சீர்திருத்தம் செய்வதைவிட்டும் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் நிராசையடைந்துவிட்டனர். அதனால் தாயி∴ப் நகரம் பற்றி சிந்திக் கலானார்கள். அங்குள்ள மக்களுக்கு அல்லாஹ் நேர்வழிகாட்டக்கூடுமென யோசித்தார் கள். தாயி∴புக்குப் பயணம் மேற்கொள்வது எளிதான காரியமல்ல. காரணம் அதைச் சூழ்ந் து மலைகளிருந்ததனால் பாதையும் கஷ்டமானதாக இருந்தது. எனினும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் எல்லாக் கஷ்டமும் இலேசாகவே இருந்தது. ஆயினும் தாயி∴ப் மக்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களை மிகவும் மோசமான முறையில் நிராகரித்தனர். அவர்களுக்கு எதி ராக சிறுவர்களைத் தூண்டிவிட்டனர். அவர்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களைக் கல்லா ல் எறிந்து அவர்களின் இரு கணுக்கால்களில் இரத்தம் வரும் அளவுக்கு காயப்படுத்தினா ர்கள். அவர்கள் கவலையுற்றவர்களாக வந்த வழியே மக்காவை நோக்கித் திரும்பினார் கள். அப்போது ஜிப்ரீல்(அலை), அவர்களிடம் வந்து-அவர்களுடன் மலைகளுக்குப் பொருப் பாளரான மலக்கும் இருந்தார்- அவர்களை அழைத்து நீங்கள் விரும்பியதை ஆணையிடுவ தற்காக உம்மிடம் மலைகளுக்குரிய மலக்கை அல்லாஹ் அனுப்பிவைத்துள்ளான் எனக் கூறினார்கள். அப்போது மலைகளுக்குரிய மலக்கு முஹம்மதே! நீர் விரும்பினால் இவர்க ளை மக்காவைச் சூழ்ந்துள்ள இரு மலைகளுக்கிடையே வைத்து நசுக்கிவிடுகிறேன் என் றார். அதற்கு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் வேண்டாம்! அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணைவைக்காமல் அவனை மட்டுமே வணங்கக்கூடியவர்களை இவர்களின் வழித்தோன்ற லிலிருந்து அல்லாஹ் தோற்றுவிப்பான் என நான் நம்புகிறேன் எனக் கூறினார்கள்.

இணைவைப்பவர்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களோடு புரிந்து வந்த தர்க்கம் என்ன வென்றால் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களை இயலாதவர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்பதற் காக அவர்களிடம் அற்புதங்களைக் காட்டுமாறு வேண்டினார்கள். இக்கோரிக்கை பல மு றை அவர்களிடமிருந்து வந்தது. ஒரு முறை அவர்கள் சந்திரனை இரு கூறாகப் பிளந்து காட்டும்படி நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களிடம் வேண்டினார்கள். அதை அவர்கள் தமது இறைவனிடம் வேண்டி சந்திரனை இரு கூறாகப் பிளந்து காட்டினார்கள். குரைஷிகள் அவ் வற்புதத்தை நீண்ட நேரம் கண்டார்கள். எனினும் அவர்கள் அதை நம்பவில்லை. முஹம்ம த் எங்களுக்கு சூனியம் செய்துவிட்டாரெனக் கூறினார்கள். அப்போது ஒரு மனிதர் இவர் உங்களுக்கு சூனியம் செய்து விட்டாலும் அனைத்து மக்களுக்கும் அவரால் சூனியம் செய் ய முடியாது.

எனவே இதன் உண்மை நிலையை அறிந்துகொள்வதற்காக பயணக் கூட்டத் தினரை எதிர்பாருங்கள் எனக் கூறினார். பின்னர் பயணிகள் வந்தபோது அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்டனர். அதற்கவர்கள் ஆம்! நாங்களும் அதைக் கண்டோம் எனக் கூறி னர். எனினும் குரைஷிகள் இதன் பின்னரும் நிராகரிப்பிலேயே பிடிவாதமாக இருந்தனர். சந்திரன் பிளந்த இந்நிகழ்ச்சி அதைவிடப் பெரியதோர் அற்புதத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்ததைப் போல இருந்தது எனலாம். அதுதான் இஸ்ரா, மிஃராஜ்- இரவில் சிறிது நேர த்தில் மேற்கொண்ட விண்வெளிப் பயணமாகும்.

இஸ்ரா, மிஃராஜ்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தாயிஃப் சென்று திரும்பிய பிறகு அவர்களுக்கு அங்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள், பிறகு அபூதாலிபின் மரணம், அதைத் தொடர்ந்து கதீஜா(ரலி)யின் ம ரணம், அதன் பின்னர் குரைஷிகளின் கடும் தொல்லைகள் ஆகியவற்றிற்குப் பிறகு அவர்க ளின் உள்ளத்தில் கவலைகள் அதிகமாகிவிட்டன. அப்போது தமது இறைவனிடமிருந்து சங்கைக்குரிய இந்நபிக்கு ஆறுதல் வந்தது. நபித்துவத்தின் பத்தாம் ஆண்டு ரஜப் மாதம் 27-ஆம் இரவு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருந்தபோது ஜிப்ரீல்(அலை) அவர்கள் புராக் எனும் வாகனத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அது குதிரையைப் போன்ற ஒரு பிராணியாகும். அதற்கு இரண்டு இறக்கைகள் இருக்கும். மின்னலைப் போன்று விரை ந்து செல்லக் கூடியதாகும். ஜிப்ரீல்(அலை)அதன் மீது அவர்களை ஏற்றி ஃபலஸ்தீனிலுள்ள பைத்துல் முகத்தஸு க்கு கொண்டு சென்றார்கள். பிறகு அங்கிருந்து அவர்களை வான த்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கு அவர்கள் தமது இறைவனின் மாபெரும் அத்தா ட்சிகளைக் கண்டார்கள். வானில் வைத்தே ஐவேளைத் தொழுகைகள் கடமையாக்க ப்பட்டன. அதே இரவில் அவர்கள் தெளிந்த உள்ளத்துடனும் அழுத்தமான உறுதியுடனும் மக்காவிற்குத் திரும்பி வந்தார்கள்.

மறுநாள் காலையில் கஃபதுல்லாவிற்குச் சென்று நடந்ததை மக்களிடம் கூறினார்கள். அப்போது இறைநிராகரிப்பாளர்கள் அவர்களைக் கடுமையாகப் பொய்ப்படுத்தினர். கேலியும் கிண்டலும் செய்தனர். பின்பு அங்கு அமர்ந்திருந்த சிலர் பைத்துல் முகத்தஸ் எப்படி இரு ந்தது என்பதைக் கூறும்படிக் கேட்டனர். இவ்வாறு அவர்கள் கேட்டது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை இயலாதவர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்பதற்காக. நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் அதைப் பற்றி பகுதி பகுதியாகக் கூற ஆரம்பித்தார்கள். இறைநிராகரிப்பாளர்கள் இப்படிக் கேட்டதோடு நின்றுவிடவில்லை. மாறாக வேறொரு ஆதாரமும் எங்களுக்கு வேண் டுமெனக் கூறினார்கள். அதற்கு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் வழியில் மக்காவை நோக் கி வந்துகொண்டிருந்த ஒரு வியாபாரக் கூட்டத்தைச் சந்தித்தேன் என்று கூறினார்கள். அவர்களின் தன்மைகளையும் அவர்களின் ஒட்டகங்களின் எண்ணிக்கையையும் அவர்கள் வந்த நேரத்தையும் அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களோ உ ண்மையையே கூறினார்கள். ஆனால் இறைநிராகரிப்பாளர்களோ தமது இறைநிராகரிப்பு, பிடி வாதம், நம்ப மறுப்பது ஆகிவற்றிலேயே நிலையாக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

மிஃராஜ் சென்று வந்த காலையில் ஜீப்ரீல்(அலை) வந்து நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களு க்கு ஐவேளைத் தொழுகைகளின் முறைகளையும் அதற்குரிய நேரங்களையும் கற்றுக் கொ டுத்தார்கள். அதற்கு முன்னர் தொழுகை காலையிலும் மாலையிலும் இரண்டு ரக்அத்துக ளாக இருந்தது.

குரைஷிகள் சத்தியத்தை வெறுப்பதில் உறுதியாக இருந்து கொண்டிருந்த இந்த நேர த்தில் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மக்காவிற்கு வரக்கூடிய மக்களை அவர்களுடைய இருப்பிடங்களிலும் அவர்கள் வந்து இறங்கக்கூடிய இடங்களிலும் சந்தித்து அவர்களு க்கு இஸ்லாத்தை எடுத்துக் கூறிக்கொண்டும் அதை அவர்களுக்கு விளக்கிக்கொண்டும் இருந்தார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் பெரிய தகப்பனார் அபூலஹபோ நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து சென்று அவர்களைக் குறித்தும் அவர்களின் பிரச்சாரம் குறித்தும் மக்களை எச்சரித்து வந்தான். ஒரு தடவை நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிலிருந்து வந்த ஒரு கூட்டத்தாரிடம் சென்று அவர்களை இஸ்லாத்தின் பால் அழைத்தார்கள். அதை அவர்கள் கவனமாகக் கேட்டு அவர்களை ஈமான்கொண்டு அவர்களைப் பின்பற்றுவதென முடிவு செய்தார்கள்.

மதீனாவாசிகள் ஒரு நபி அனுப்பப்பட இருக்கிறார் என்றும் அவர்வரும் காலம் அண்மித் துவிட்டது என்றும் யூதர்கள் வழியாகக் கேட்டிருந்தார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் அவர்களை இஸ்லாத்தின் பால் அழைத்ததும் யூதர்கள் கூறிய நபி இவர்தான் என்பதை அறிந்துகொண்டு விரைந்து வந்து இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இதுவிஷயத்தில் யூதர்கள் தங்களை முந்திவிடக்கூடாதெனவும் கூறிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் மொத்தம் ஆறு பேர். மறு ஆண்டு 12 ஆண்கள் வந்து நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களிடம் ஒன்று சேர் ந்தனர். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்கு இஸ்லாத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தா ர்கள்.

அவர்கள் மதீனாவுக்கு திரும்பிச் சென்றபோது அவர்களுக்கு குர்ஆனைப் படித்துக் கொடுப்பதற்காகவும் மார்க்கச் சட்டங்களை விளக்கிக் கூறுவதற்காகவும் முஸ்அப் இப்னு உமைர்(ரலி) அவர்களை அவர்களுடன் அனுப்பிவைத்தார்கள். முஸ்அப் இப்னு உமைர் (ரலி)அவர்களால் மதீனாவாசிகளுக்கு நல்லதொரு பலனை ஏற்படுத்த முடிந்தது. ஓராண் டிற்குப் பின் அவர்கள் மக்காவிற்கு திரும்பி வந்தபோது அவர்களுடன் 72 ஆண்களும் 2 பெண்களும் இருந்தனர். அவர்களை நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் ஒன்று கூட்டினார் கள். அவர்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் மார்க்கத்திற்கு உதவி புரிவதற்கும் அவ ர்களின் கட்டளையை ஏற்று நடப்பதற்கும் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்கள். அதன் பின்னர் அவர்கள் மதீனாவிற்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள்.

புதிய பிரச்சார மையம்

மதீனா சத்தியத்திற்கும் சத்தியத்தை எடுத்து நடக்கக் கூடியவர்களுக்கும் பாதுகாப்பா ன இடமாக ஆகிவிட்டது. மதீனாவை நோக்கி முஸ்லிம்களின் ஹிஜ்ரத் பயணம் தொடங்கி யது. எனினும் குரைஷிகள் முஸ்லிம்களை ஹிஜ்ரத் செய்யவிடாமல் தடுக்க உறுதி கொண் டனர். ஹிஜ்ரத் செய்பவர்களில் சிலர் பலவகையான துன்பங்களையும் துயரங்களையும் சந்தித்தனர். முஸ்லிம்கள் குரைஷிகளுக்குப் பயந்து மறைமுகமாக ஹிஜ்ரத் செய்து கொ ண்டிருந்தனர். உமர்(ரலி) அவர்களின் ஹிஜ்ரத் வீரத்திற்கும் சவாலுக்கும் ஒரு எடுத்துக்கா ட்டாக விளங்கியது. ஏனெனில் அவர்கள் தமது வாளை உருவிக்கொண்டு தமது வில்லை யும் ஏந்திக் கொண்டு கஃபதுல்லாவிற்குச் சென்று அதை

வலம்வந்துவிட்டு பின்னர் இணை வைப்பவர்களை நோக்கி, “எவன் தனது மனைவியை விதவையாக்க விரும்புகிறானோ அல்லது தனது குழந்தையை அநாதையாக்க விரும்புகிறானோ அவன் என்னிடம் வரட் டும்! இதோ நான் ஹிஜ்ரத் புறப்படுகிறேன்!” எனக் கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள். எவரும் அவ ரைத் தடுக்கத் துணியவில்லை. அபூபக்கர்(ரலி) அவர்கள் தான் ஹிஜ்ரத் செல்வதற்கு நபி கள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டார்கள். அதற்கவர்கள் அவசரப்படாதீர்கள் அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஒரு துணையயை ஏற்படுத்தலாமெனக் கூறினார்கள்.

இறுதியாக பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் ஹிஜ்ரத் செய்து விட்டனர். இதைப் பார்த்ததும் குரைஷிகள் கொதித்தெழுந்தார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் அந்தஸ்தும் அவர் களின் பிரச்சாரமும் மேலோங்கிப் போவதை அஞ்சினார்கள். இது விஷயமாக அவர்கள் ஆலோசனை நடத்தி நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களைக் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தார்கள். அபூஜஹல் கூறினான்: நம்மிலுள்ள எல்லாக் கோத்திரத்திலிருந்தும் திடகாத்திரமான ஒரு வாலிபனைத் தேர்வு செய்து அவர்களிடம் வாளைக் கொடுத்து விடவேண்டும். அவர்கள் முஹம்மதைச் சுற்றி வளைத்து எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரே வெட்டாக அவரை வெட்டிவிட வேண்டும். இதுவே எனது கருத்தாகும். இவ்வாறு செய்வதால் அவரின் கொலைக் குற்றம் எல்லா கோத்திரத்திலும் பிரிந்து சென்றுவிடும். அதன் பிறகு பனூஹாஷிம்களால் எல்லோ ரையும் பகைத்துக்கொள்ளமுடியாது. இச்சதித்திட்டத்தை அல்லாஹ் சங்கைக்குரிய தனது நபிக்கு தெரிவித்துவிட்டான்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் அபூபக்கர்(ரலி)அவர்களுடன் ஹிஜ்ரத்துச் செய்ய முடிவு செய்தார்கள். அந்த இரவில் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் அலீ(ரலி)யிடம் தம்முடைய இட த்தில் உறங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். காரணம் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தமது வீட்டிலேயே இருக்கிறார்கள் என மக்கள் எண்ணிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக. மேலும் அலீ(ரலி)யிடம் உமக்கு எந்தத் துன்பமும் நேராது எனவும் தெரிவித் தார்கள். சதிகாரர்கள் வந்து வீட்டை முற்றுகையிட்டார்கள். படுக்கையிலிருந்த அலீ (ரலி) யைப் பார்த்துவிட்டு அவர் முஹம்மதுதான் என எண்ணிக்கொண்டார்கள். அவர் எப்போது வெளியே வருவார் என்பதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அவரைத் தீர்த்துக்கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக. அவர்கள் வீட்டை முற்றுகையிட்டிருக்கும் நிலையிலேயே நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மண்ணை அள்ளி அவர்களின் தலையில் தூவிவிட்டு வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அல்லாஹ் அவர்களின் பார்வையைப் பறித்துவிட்டான். ஆகவே அவர்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் புறப்பட்டுச் சென்றதை உணரவில்லை.

நபி(ஸல்) அவர்கள் நேராக அபூபக்கர்(ரலி)யிடம் சென்றார்கள். பிறகு இருவரும் சுமார் ஐந்து மைல் தூரம் சென்று ஸவ்ர் எனும் குகையில் ஒழிந்து கொண்டனர். குரைஷி இளை ஞர்கள் காலை வரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். காலையில் அலீ(ரலி)அவர்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் படுக்கையிலிருந்து எழுந்ததும் குரைஷிகளிடம் பிடிபட்டா ர்கள். அவர்களிடம் முஹம்மத் எங்கே? எனக் கேட்டார்கள். அதற்கவர்கள் எதுவுமே கூறவில்லை. அதனால் அவர்கள் அவர்களை அடித்து இழுத்துச் சென்றார்கள். ஆனால் எந்தப் பலனுமில்லை. பின்னர் குரைஷிகள் எல்லா பாகங்களிலும் தேடுவதற்கு ஆள் அனு ப்பினார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களை உயிருடனோ பிணமாகவோ கொண்டு வருப வருக்கு நூறு ஒட்டகங்கள் பரிசாகத் தரப்படுமென அறிவித்தார்கள். அவர்கள் நபிகள் நா யகம்(ஸல்)அவர்களைத் தேடி குகை வாசலுக்கே வந்துவிட்டார்கள். எந்த அளவுக்கு என் றால் அவர்களில் ஒருவன் கீழே குனிந்து பார்த்துவிட்டால் அவர்கள் இருவரையும் கண்டு கொள்வான். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களுக்கு ஏதும் நேர்ந்துவிடுமோ என அபூபக்கர் (ரலி)கடுமையான கவலை கொண்டார்கள். அப்போது நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் அபூ பக்கரே! நாம் இரண்டு பேர்தான் இருக்கிறோம் என எண்ணிக்கொண்டீரா? அல்லாஹ் மூன் றாவது ஆளாக இருக்கிறான்! நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள் நிச்சயமாக அல்லாஹ் நம்முட ன் இருக்கிறான்! எனக் கூறினார்கள். ஆனால் அக்கூட்டத்தினர் அவ்விருவரையும் பார்க்க வில்லை. இருவரும் குகையில் மூன்று நாட்கள் தங்கியிருந்துவிட்டு பிறகு மதீனாவை நோ க்கி நடந்தனர். பயணம் நீண்ட பயணமாக இருந்தது. வெயில் தீ மாதிரி இருந்தது.

இரண்டாம் நாள் மாலையில் அவ்விருவரும் ஒரு கூடாரத்திற்கருகே சென்றனர். அதில் உம்மு மஃபத் எனச் சொல்லப்படும் ஒரு பெண்மணியைக் கண்டனர். அவரிடம் உணவும் தண்ணீரும் கேட்டனர். அவரிடம் எதுவுமே இல்லை. மெலிந்த ஒரே ஒரு ஆட்டைத் தவிர. அதன் பலவீனம் அதை மேய்ச்சலுக்குச் செல்ல முடியாதவாறு தடுத்திருந்தது. அதில் துளிப் பால் கூட இல்லை. நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் அதன் அருகில் சென்று அதன் பால் மடியைத் தடவி பால் கறந்து ஒரு பெரிய பாத்திரத்தை நிறப்பினார்கள். அதைப் பார் த்து விட்டு உம்மு மஃபத் திகைத்துப்போய் நின்றுகொண்டிருந்தார். பிறகு அனை வரும் தாகம் தீர அருந்தினர். பிறகு இரண்டாம் முறையும் பால் கறந்து பாத்திரத்தை நிறைத்து விட்டு அதை உம்மு மஃபதிடம் கொடுத்துவிட்டு நடையைத் தொடர்ந்தனர்.

மதீனாவாசிகள் ஒவ்வொரு நாளும் மதீனாவிற்கு வெளியே நின்றுகொண்டு நபிகள் நாய கம்(ஸல்) அவர்கள் வந்து சேர்வதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் சென்ற டைந்த நாளன்று அவர்களை வாழ்த்துச் சொல்லி மகிழ்வோடு வரவேற்றனர். நபிகள் நா யகம்(ஸல்) அவர்கள் மதீனாவின் மேட்டுப் பகுதியிலுள்ள குபா என்னுமிடத்தில் இறங்கினா ர்கள். அங்கு நான்கு நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள். அங்கு குபா பள்ளிவாசலை நிர்மாணி த்தார்கள். இஸ்லாத்தில் முதன் முதலில் கட்டப்பட்ட பள்ளி இதுதான். ஐந்தாம் நாள் மதீ னாவுக்குப் புறப்பட்டார்கள். அன்ஸாரிகளில் பெரும்பாலோர் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்க ளை அழைத்துச் சென்று அவர்களுக்கு விருந்துபசரிப்பதன் மூலம் தாம் சிறப்பை பெற மு யற்சித்தார்கள். அதனால் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு அவர்களுடைய ஒட்டகத்தின் கடிவா ளத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். அப்போது நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக் கு நன்றி கூறி ஒட்டகத்தை விட்டுவிடுங்கள்! நிச்சயமாக அது இறை ஆணைக்குக் கட்டுப் பட்டதெனக் கூறினார்கள். ஒட்டகம் அல்லாஹ் அதற்கு ஏவிய இடத்தை அடைந்ததும் படுத்துக்கொண்டது. நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் அதிலிருந்து இறங்கவில்லை. உட னே அது எழுந்து சிறிது தூரம் நடந்தது. பிறகு திரும்பி வந்து மீண்டும் அதன் முதல் இட த்திலேயே படுத்துக் கொண்டது. அதன் பிறகு நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் அதிலிருந்து இறங்கினார்கள். அதுதான் மஸ்ஜிதுன் நபவி-நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் கட்டிய பள்ளி உள்ள இடமாகும். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் அபூஅய்யூப் அல்-அன்சாரி வீட்டில் தங் கினார்கள். அலீ(ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களுக்குப் பின் மூன்று நாட்கள் மக்காவில் தங்கிவிட்டு பிறகு மதீனா புறப்பட்டு குபாவில் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களு டன் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

மதீனாவில் நபிகள் நாயகம்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் ஒட்டகம் படுத்த இடத்தை அதற்குரியவர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கிய பின் அந்த இடத்தில் பள்ளியைக் கட்டினார்கள். முஹாஜிர்களுக்கும் அன்ஸாரிகளுக்குமிடையே நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் சகோதர பந்தத்தை ஏற்படுத் தினார்கள். (மக்காவைத் துறந்து மதீனா வந்தவர்கள் முஹாஜிர்கள். முஹாஜிர்களுக்கு உதவி செய்த மதீனாவாசிகள் அன்ஸாரிகள்) அதாவது அன்ஸாரிகளில் ஒவ்வொருவருக் கும் அவரின் சொத்தில் கூட்டுச் சேர்ந்து கொள்ளும் சகோதரராக முஹாஜிர்களில் ஒருவ ரை ஆக்கினார்கள். முஹாஜிர்களும் அன்ஸாரிகளும் ஒன்றாகவே செயல்படத் தொடங்கி னர். அவர்களிடையே சகோதரத்துவ பந்தம் அதிகரித்தது. குரைஷிகளுக்கு மதீனாவிலு ள்ள யூதர்களுடன் தொடர்பிருந்தது. இதனால் முஸ்லிம்களிடையே பிரிவினையையும் குழப் பங்களையும் தோற்றுவிக்க முயற்சித்தார்கள். குரைஷிகளும் முஸ்லிம்களை அச்சுறுத்திக் கொண்டும் அவர்களைத் தீர்த்துக்கட்டிவிடுவோம் என்று எச்சரித்துக்கொண்டுமிருந்தனர். இவ்வாறாக முஸ்லிம்களுக்கு மதீனாவின் உள்ளேயும் வெளியேயும் ஆபத்துக்கள் சூழ்ந்தி ருந்தன. நபித்தோழர்கள் தம்முடன் ஆயுதங்கள் இல்லாமல் இரவைக் கழிக்கமுடியாத அளவுக்கு நிலமை சென்றுவிட்டிருந்தது.

இந்த ஆபத்தான காலகட்டத்தில்தான் அல்லாஹ் போர் செய்வதற்கு அனுமதியளித் தான். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் எதிரிகளின் நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்து கொள்வ தற்காகவும் எதிரிகளின் வியாபாரக் கூட்டத்தினர் மீது தங்களின் பிடியை இருக்கிக் கொள் வதற்காக அவர்களை வழிமறிப்பதற்காகவும் சிறு சிறு படைகளை அனுப்ப ஆரம்பித்தார்க ள். காரணம் முஸ்லிம்களின் வலிமையை அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். அதனால் அ வர்கள் முஸ்லிம்களுடன் இணக்கமாகச் சென்று முஸ்லிம்களை இஸ்லாத்தின்படி செயல்படு வதற்கும் இஸ்லாத்தைப் பரப்புவதற்கும் சுதந்திரமாக விட்டுவிட வேண்டுமென்பதற்காகவும் தான். அதுபோல சில கூட்டத்தாருடன் நேச உடன்படிக்கையும் செய்து கொண்டார்கள்.

பத்ருப் போர்

ஒரு முறை நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் குரைஷிகளின் வியாபாரக் கூட்டம் ஒன்றை வழிமறிக்க முடிவு செய்து 313 பேர்களுடன் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அவர்களுடன் இரண் டு குதிரைகளும் எழுபது ஒட்டகங்கள் மட்டுமே இருந்தன. அந்தக் குரைஷி வியாபாரக் கூட்டத்திடம் ஆயிரம் ஒட்டகங்கள் இருந்தன. அக்கூட்டத்தினரை அபூசுஃப்யான் வழிநடத் தி வந்தார். அவருடன் 40 பேர் இருந்தனர். ஆயினும் அபூசுஃப்யான் முஸ்லிம்கள் புறப்பட்டு வருவதை அறிந்து மக்காவிற்குச் செய்தி அனுப்பி உதவி தேடினார். மேலும் தனது வழி யை மாற்றி வேறு வழியில் சென்றார். முஸ்லிம்கள் அவர்களை வெல்ல முடியவில்லை குரைஷிகளோ ஆயிரம் படைவீரர்களுடன் புறப்பட்டு வந்தனர். எனினும் அவர்களிடம் அபூசு ஃப்யானின் தூதர் வந்து வியாபாரக் கூட்டம் தப்பித்துவிட்டதை தெரிவித்து மக்காவிற்கே திரும்பிச் செல்லும்படி வேண்டினார். அபூஜஹல் திரும்ப மறுத்துவிட்டான். படையை பத்ரை நோக்கி கொண்டு சென்றான்.

குரைஷிகள் புறப்பட்டு வருவதை அறிந்த நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் தமது தோழ ர்களிடம் கலந்தாலோசித்தார்கள். அனைவரும் இறைநிராகரிப்பாளர்களோடு போர் செய்ய சம்மதம் தெரிவித்தனர். ஹிஜ்ரி 2 ஆம் ஆண்டு ரமலான் 17 அன்று வெள்ளிக் கிழமை காலை இரு படைகளும் நேருக்கு நேர் சந்தித்து கடும் போர் செய்தனர். முஸ்லிம்களுக்கு வெற்றியுடன் போர் முடிந்தது. முஸ்லிம்களில் 14 பேர் உயிர்த்தியாகம் செய்தனர். இணை வைப்பவர்களில் 70 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 70 பேர் சிறை பிடிக்கப்பட்டனர். இந்தப் போர் நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் மகளும் உஸ்மான்(ரலி) அவர்களின் மனைவியுமான ருகையா(ரலி) அவர்கள் மரணமடைந்தார்கள். நபிகள் நாய கம்(ஸல்) அவர்கள் உஸ்மான்(ரலி) அவர்களை நோயாளியான அவர்களின் மனைவியுடன் இருக்கவேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டதால் அவர்கள் போருக்கு வராமல் தம் மனைவியு டன் தங்கிவிட்டார்கள். இப்போருக்குப் பிறகு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் உஸ்மான் (ரலி)அவர்களுக்கு தனது இரண்டாவது மகள் உம்மு குல்ஸூ ம்(ரலி)யை மணமுடித்துக் கொடுத்தார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களுடைய இரு பெண் மக்களை மணந்து கொண்டதால் உஸ்மான்(ரலி) அவர்கள் துன் நூரைன்- இரண்டு பிரகாசம் உடையவர்-என்ற சிறப்புப் பெயர் சூட்டப்பட்டார்கள்.

பத்ருப்போர் முடிந்த பின்னர் முஸ்லிம்கள் அல்லாஹ்வின் உதவி குறித்து மகிழ்சியடைந் தவர்களாக மதீனாவுக்குத் திரும்பினர். அவர்களுடன் கைதிகளும் போரில் கிடைத்த பொ ருட்களும் இருந்தன. கைதிகளைப் பொருத்தவரை சிலர் பிணைத் தொகை கொடுத்து விடுதலை பெற்றார்கள். வேறு சிலர் பிணைத் தொகையின்றி விடுதலை பெற்றார்கள். மற்று ம் சிலரோ பத்து முஸ்லிம் பிள்ளைகளுக்கு எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொடுத்து அதையே பிணையாகத் தந்து விடுதலை பெற்றார்கள்.

உஹதுப் போர்

பத்ருப் போருக்குப் பிறகு முஸ்லிம்களுக்கும் மக்காவிலுள்ள இறைநிராகரிப்பாளர்களுக் குமிடையே பல போர்கள் நடந்தன. இரண்டாவதாக நடந்த போர் உஹதுப் போராகும். இப்போரில் முஸ்லிம்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களின் ஆணைக்கு மாறு செய்து இணை வைப்பவர்களுக்காகத் தீட்டிய திட்டத்தைக் கெடுத்துவிட்டதனால் ஆரம்பத்தில் இணை வைப்பவர்கள் முஸ்லிம்களை வென்றாலும் இறுதியில் வெற்றி முஸ்லிம்களுக்கே! இப்போரில் மக்காவினர் மூவாயிரம் போர் வீரர்களும் முஸ்லிம்கள் சுமார் எழுநூறு பேர்களும் இருந்த னர். இப்போருக்குப் பின்னர் யூதர்களில் சிலர் மக்காவாசிகளிடம் சென்று மதீனாவிலுள்ள முஸ்லிம்களிடம் போர் தொடுக்கத் தூண்டினர். அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாகவும் வாக் களித்தனர். அதை அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டனர். பிறகு யூதர்கள் வேறு பல குலங்க ளையும் முஸ்லிம்களுக்கெதிராகப் போர் செய்யுமாறு தூண்டினர். அவர்களும் சம்மதம் தெ ரிவித்தனர். எல்லா இடங்களிலிருந்தும் இணைவைப்பவர்கள் மதீனாவை முன்னோக்கி வந்தனர். இறுதியாக மதீனாவைச் சுற்றி பத்தாயிரம் போர் வீரர்கள் ஒன்று திரண்டனர்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் எதிரிகளின் நடவடிக்கைகளை அறிந்து தம் தோழர்களி டம் கலந்தாலோசித்தார்கள். அப்போது ஸல்மான் ஃபாரிஸி(ரலி) அவர்கள் மதீனாவைச் சுற் றி மலைகளில்லாத பகுதிகளில் அகழ் தோண்டும் ஆலொசனையைக் கூறினார்கள். முஸ்லி ம்கள் அகழ் தோண்டுவதில் பங்குகொண்டு விரைவாகத் தோண்டி முடித்தார்கள்.

இணை வைப்பவர்கள் அகழைக் கடக்க முடியாமல் சுமார் ஒரு மாத காலமாகத் தங்கிவிட்டனர். பின்னர் அல்லாஹ் இணைவைப்பவர்களின் மீது ஒரு பயங்கரமான காற்றை அனுப்பிவைத் தான். அது அவர்களின் கூடாரங்களைப் பெயர்த்தெரிந்தது. அவர்களுக்குப் பயம் ஏற்பட் டு விரைவாக ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டனர்.

மக்காவை வெற்றிகொள்ளுதல்

ஹிஜ்ரி எட்டாம் ஆண்டு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மக்காவின் மீது படையெடுக்க வும் அதை வெற்றிகொள்ளவும் திட்டமிட்டனர். ரமலான் 10 ஆம் நாள் பத்தாயிரம் படை வீரர்களுடன் புறப்பட்டுச் சென்றனர். போர் செய்யாமலேயே மக்காவிற்குள் நுழைந்தனர். குரைஷிகள் சரணடைந்தார்கள். அல்லாஹ் முஸ்லிம்களுக்கு உதவி செய்தான். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் ஹரம் ஷரீஃபிற்குச் சென்று கஃபதுல்லாவை வலம் வந்து அதனுள் இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழுதார்கள். அதன் பின்னர் அதனுள் இருந்த சிலைகள் அனை த்தையும் உடைத்தெரிந்தார்கள். பிறகு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் கஃபாவின் வாசலி ல் நின்றார்கள். குரைஷிகள் பள்ளியில் அணிவகுத்து நின்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள் தம்மை என்ன செய்யப் போகிறார்களோ என எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள், குரைஷிகளே! நான் உங்களை என்ன செய்ய வேண்டுமெ ன நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்? எனக் கேட்டார்கள். அதற்கவர்கள், நீங்கள் சிறந்த சகோ தரர்! சிறந்த சகோதரனின் மகன்! நல்லதையே செய்வீர்கள்! எனக் கூறினர். உடனே நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் நீங்கள் செல்லலாம். நீங்கள் அனைவரும் விடுதலை பெற்றவர்கள் எனக் கூறினார்கள்.

தமது தோழர்களை கொடுமைப்படுத்தி, கொலையும் செய்து, தமக்கும் தொல்லை கொடுத்து, நாட்டைவிட்டே தம்மை வெளியேற்றிய தமது விரோதிகளை நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள் மன்னித்துவிட்டதில் மிகப் பெரும் உதாரண புருசராகத் திகழ்ந்தார்கள். மக்காவை வெற்றிகொண்ட பின்னர் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக இஸ்லாத்தில் நுழைந்த னர். ஹிஜ்ரி 10 ஆம் ஆண்டு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் ஹஜ் செய்தார்கள். அந்த ஹஜ்தான் அவர்கள் செய்த ஒரே ஹஜ். அவர்களுடன் லட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் ஹஜ் செய்தனர். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் ஹஜ்ஜை நிறைவு செய்த பின்னர் மதீனாவுக்கு த் திரும்பினார்கள்.

நபிகள் நாயகத்தின் மரணம்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் ஹஜ்ஜிலிருந்து திரும்பி இரண்டரை மாதத்திற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு நோய் ஏற்படத் தொடங்கியது. அது நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண் டிருந்தது. மக்களுக்கு இமாமாக நின்று தொழுகை நடத்த இயலாமலானபோது அபூபக்க ரை மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஹிஜ்ரி 11 ஆம் ஆண்டு ரபீவுல் அவ்வல் 12 ஆம் நாள், திங்கட்கிழமை நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் உயர்வு மிக்க நண்பனான அல்லாஹ்விடம் திரும்பிவிட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் 63 வயதை நிறைவு செய்திருந்தார்கள். இச்செய்தி நபித்தோழர்களுக்குக் கிடைத்ததும் உணர்விழந்து விட்டனர். இச்செய்தியை அவர்கள் நம்பவில்லை. பிறகு அபூபக்கர்(ரலி) அவர்கள் உரை நிகழ்த்தி அவர்களை அமைதிப்படுத்தினார்கள். மேலும் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களும் மனிதர்தான். ஏனைய மனிதர்கள் மரணமடைந்துவிடுவதுபோலவே அவர்களும் மரணமடை ந்துவிடுகிறார்கள் என்பதை விளக்கிக் கூறினார்கள். பிறகு மக்கள் அமைதியடைந்தனர். அதன் பிறகு நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் குளிப்பாட்டப்பட்டு கஃபனும் செய்யப்பட்டார் கள். மக்கள் தனித்தனியாகத் தொழுது அவர்களை அடக்கம் செய்தனர். அதன் பின்னர் முஸ்லிம்கள் அபூபக்கர் சித்தீக்(ரலி) அவர்களை தங்களுக்கு கலீஃபாவாகத் தேர்ந்தெடுத் தார்கள். அவர்கள்தான் நேர்வழி பெற்ற கலீஃபாக்களில் முதல் கலீஃபா. நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள் மக்காவில் நபியாக ஆவதற்கு முன் நாற்பது ஆண்டுகளும் நபியாக ஆன பிறகு பதிமூன்று ஆண்டுகளும் மதீனாவில் பத்து ஆண்டுகளும் வாழ்ந்துள்ளனர்.

நற்குணங்கள்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மக்களில் வீரமிக்கவர்களாக இருந்தனர். அலீ(ரலி) அவ ர்கள் கூறினார்கள்: கடும் போர் ஏற்பட்டு ஒரு கூட்டம் மற்றொரு கூட்டத்தின் மீது மோதிக் கொண்டால் நாங்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களைக் கொண்டே எங்களைக் காத்துக் கொள்வோம். அவர்கள் மக்களில் பெரும் கொடைவள்ளலாக இருந்தார்கள். அவர்களிடம் யாரும் எதையும் கேட்டு அவர்கள் இல்லையெனக் கூறியதில்லை. அவர்கள் மக்களில் பெ ரும் சகிப்புத் தன்மை உடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் தனக்காக யாரையும் பழிவாங்கியது கிடையாது. தனக்காக யாரையும் கோபப்பட்டதும் கிடையாது. ஆனால் அல்லாஹ்வினால் புனிதமாக்கப்பட்டவைகள் மீறப்படுமானால் அப்போது அல்லாஹ்வுக்காக பழிவாங்குவார்கள்.

சத்தியம் என்று வரும்போது அவர்களிடம் தம்மவர், அந்நியர் பலமிக்கவர், பலவீனர் அனைவரும் சமமே. மேலும் "இறையச் சத்தைக் கொண்டே தவிர ஒருவர் இன்னொருவ ரை விடச் சிறந்து விளங்க முடியாது. மக்கள் அனைவரும் சமமே! முன் சென்ற சமுதாயம் அழிந்து போனதற்குக் காரணம் அவர்களில் செல்வாக்கு மிக்கவன் திருடினால் அவனை விட்டுவிடுவார்கள். பலவீனன் திருடினால் அவனுக்கு தண்டனை நிறைவேற்றுவார்கள்"என் பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறினார்கள். மேலும் "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக முஹம் மதின் மகள் ஃபாத்திமா திருடினாலும் அவரது கையையும் தறித்துவிடுவேன்" என்றும் கூறி னார்கள்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் எந்த உணவையும் குறை கூறியதில்லை. விரும்பினால் உண்பார்கள். விரும்பமில்லையென்றால் விட்விடுவார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களின் குடும்பத்தினர், வீட்டில் நெருப்பு மூட்டப்படாமலேயே ஓரிரு மாதங்களைக் கழித்திருக்கின்ற னர். பேரீத்தம் பழமும் தண்ணீரும்தான் அவர்களின் உணவாக இருந்தது. நபிகள் நாய கம்(ஸல்) அவர்கள் பசியின் காரணமாக தனது வயிற்றில் கல்லைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தி ருக்கிறார்கள். செருப்பும் ஆடையும் கிழிந்துவிட்டால் ஒட்டுப் போட்டு பயன்படுத்திக் கொள் வார்கள். வீட்டுவேலையில் தமது மனைவியருக்கு உதவி செய்வார்கள். நோயாளிகளைச் சந்திக்கச் செல்வார்கள்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)மக்களில் மிக்க பணிவு உள்ளவர்களாக இருந்தனர். செல்வந்தர், ஏழை, செல்வாக்குள்ளவர், செல்வாக்கில்லாதவர் என யார் விருந்திற்காக அழைத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஏழைகளை நேசிப்பார்கள். அவர்களின் ஜனாஸாவில் கலந்துகொள் வார்கள். ஏழை நோயாளிகளையும் நோய் விசாரிக்கச் செல்வார்கள். ஏழை

என்பதற்காக யாரையும் வெறுக்க மாட்டார்கள். அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதற்காக எந்த அரசனுக்கு ம் பயப்படமாட்டார்கள். குதிரை, ஒட்டகம், கழுதை, கோவேறுக் கழுதை முதலியவற்றில் பயணம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அதிகமான கவலைகளுக்கும் துன்பங்களுக்குமிடையேயும் மக்களில் மிகவும் புன்னகை பூப்பவர்களாகவும் மிக அழகிய தோற்றத்துடனும் இருப்பார்கள். நறுமணத்தை விரும்புவார் கள். அருவறுக்கத்தக்க வாடையை வெறுப்பார்கள். அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நற்குணங்க ளையும் நற்செயல்களையும் ஒரு சேரக் கொடுத்திருந்தான். முன்னோர் பின்னோர் யாருக் குமே வழங்கப்படாத கல்வி ஞானத்தை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு வழங்கியிருந்தான். அவ ர்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருந்தார்கள். மனிதர்களில் யாரும் அவர்களு க்கு ஆசிரியராக இருந்தது கிடையாது. அல்லாஹ்விடமிருந்தே இந்தக் குர்ஆனைக் கொ ண்டுவந்தார்கள். இதுபற்றி அல்லாஹ் கூறும்போது "மனிதர்கள் மற்றும் ஜின்கள் அனை வரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தக் குர்ஆனைப் போன்ற ஒன்றைக் கொண்டுவர முயன்றாலும் இதைப் போன்று அவர்களால் கொண்டுவர முடியாது. அவர்கள் ஒருவர் மற்றவருக்கு உத வியாளராக இருந்தாலும் சரியே!"(17:88) என்று கூறுகிறான்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களாக வளர்ந்திருப்பதனா ல் அவர்கள் வேதத்தை பிறரிடமிருந்து எழுதிக்கொண்டார்கள் அல்லது கற்றுக்கொண்டா ர்கள் அல்லது மற்றவர்களின் புத்தகங்களிலிருந்து படித்துத் தெரிந்து கொண்டார்கள் என அவர்களைப் பற்றி பொய்யுரைப்பவர்கள் பொய்யுரைக்க வழியில்லாமல் போய்விட்டது.

அற்புதங்கள்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மிகப் பெரும் அற்புதம் திருக்குர்ஆனா கும். அது பண்டிதர்களை இயலமலாக்கியது. அல்லாஹ் திருக்குர்ஆன் மூலம் எல்லோருக் கும் சவால்விட்டான். இதுபோன்ற பத்து அத்தியாயங்களையோ அல்லது ஒரு அத்தியாயத் தையோ அல்லது ஒரு வசனத்தையேனும் கொண்டுவாருங்களென்று. திண்ணமாக திருக்
குர்ஆன் ஓர் அற்புதம்தான் என்பதற்கு இணைவைப்பவர்களே சான்று பகர்ந்தார்கள்.

இணைவைப்பவர்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களிடம் தங்களுக்கோர் அற்புதம் காட் டும்படி கேட்டனர். அதற்கவர்கள் சந்திரன் பிளப்பதைக் காண்பித்தார்கள். சந்திரன் இரு கூறாகப் பிளந்தது. பல முறை அவர்களின் விரல்களிலிருந்து நீர் பீறிட்டியிருக்கிறது. அவர் களின் உள்ளங்கையிலிருந்த கல் தஸ்பீஹ் செய்தது- இறைவனை துதிபாடியது. பின்பு அதை அபூபக்கர், உமர், உஸ்மான்(ரலி) ஆகியோர்களின் கையில் வைத்தார்கள். அப்போ தும் அது தஸ்பீஹ் செய்தது. நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த போது உணவு தஸ்பீஹ் செய்ததை மக்கள் கேட்டனர். அவர்கள் நபியாக அனுப்பப்பட்டத ற்குப் பிறகு கற்களும் மரங்களும் பல நாட்கள் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறியிருக்கின்றன.

அவர்களை விஷம் கொடுத்துக் கொன்றுவிட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு யூதப் பெண் விஷம் கலந்த ஆட்டிறைச்சியை அன்பளிப்பாக வழங்கியபோது அது அவர்களிடம் பேசிய து. ஒரு கிராமவாசி தனக்கொரு அற்புதம் காட்டும்படி அவர்களிடம் வேண்டியபோது அவர் கள் ஒரு மரத்தைத் தன்னிடம் வரும்படி ஏவினார்கள். அது வந்தது. பிறகு அதைத் திரு ம்பிச் செல்லுமாறு ஏவியதும் அதன் இடத்திற்கே அது திரும்பிச் சென்றது. பாலில்லாத ஒரு ஆட்டின் மடியை அவர்கள் தடவியதும் அதில் பால் சேர்ந்தது. அதைக் கறந்து தானும் அருந்தி அபூபக்கருக்கும் அருந்தக் கொடுத்தார்கள். அலீ(ரலி)அவர்களுக்கு கண் வலி ஏற் பட்டபோது அவர்களின் கண்களில் நபிகள் நாயகம் உமிழ்ந்ததும் அவர்கள் குணமடைந் தார்கள். ஒரு நபித்தோழரின் கால் முறிந்துவிட்டபோது அதை நபிகள் நாகம் தமதுகையா ல் தடவியதும் அது குணமடைந்தது. அனஸ் இப்னு மாலிக்(ரலி) அவர்களுக்காக நீண்ட ஆயுளுக்கும் அதிகமான செல்வத்துக்கும் குழந்தைகளுக்கும் துஆச் செய்தார்கள். அவற் றில் அல்லாஹ் அவர்களுக்கு பரகத் செய்யும்படியும் வேண்டினார்கள். அதன்படி அவர்களு க்கு 120 குழந்தைகள் பிறந்தன. அவர்களின் பேரீத்த மரம் வருடத்தில் இரு முறை காய்த் தன. சாதரணமாக ஒரு மரம் ஆண்டுக்கு ஒரு முறைதான் காய்க்கும். அவர்கள் 120 ஆண் டுகள் வாழ்ந்தார்கள்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது அவர்க ளிடம் பஞ்சத்தை முறையிடப்பட்டது. அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்தார்கள். வா னில் மேகமே இல்லாதிருந்தும் உடனே மலைகள் போன்ற மேகங்கள் உருவாகி மறு ஜு ம் ஆ வரை கடும் மழை பொழிந்தது. மீண்டும் அவர்களிடம் கடும் மழை பற்றி முறையிடப்பட் டது. உடனே அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்தார்கள். மழை நின்று மக்கள் வெயிலில் நடந் து சென்றனர். சுமார் இரண்டரை கிலோ கோதுமையையும் ஒரு ஆட்டையும் கொண்டு அக ழ்ப்போரில் கலந்துகொண்ட ஆயிரம் பேருக்கு உணவளித்தனர். அவர்கள் வயிறு நிரம்பி திரும்பிச் சென்றனர். உணவு குறையாமல் அப்படியே இருந்தது. இதுபோன்றே பஷீர் பின் ஸஃத்(ரலி)யின் மகள் தனது தந்தைக்கும் மாமாவுக்கும் கொண்டு வந்த சிறிது பேரீத்தம் பழத்தை நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அகழ்ப்போரில் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் உண்ண க் கொடுத்தார்கள். மேலும் அபூஹுரைரா(ரலி) அவர்களின் பையிலிருந்த சிறிது உணவை படையினருக்கு வயிறார உண்ணக் கொடுத்தார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களை கொல்வதற்காக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நூறு குரைஷிகளின் கண்களில் மண்ணை த் தூவிவிட்டு சென்று விட்டார்கள். அவர்களால் பார்க்க முடியவில்லை. சுராக்கா பின் மா லிக் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களைக் கொல்வதற்காக அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தார். அவர் நெருங்கி வந்தபோது அவர்கள் அவருக்கெதிராகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அவருடைய குதிரையின் பாதங்கள் மண்ணில் புகுந்தன.

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وآله وصحبه وسلم

Sign Book Free Submit ! Email Me